

lange, at vi skulle krænke Principperne for sundt Styre, og at vi skulle skabe et Præcedens, naar vi skønne, at dette Præcedens er saa stærkt, at vi ikke kunne honorere det senere.

Formanden: Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som ikke kan passere her i Salen, idet det ærede Medlem brugte Ordet „grov“ overfor den højtærede Indenrigsminister.

Birck: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Der var ikke ment noget injurierende med det Ord, det var blot den Form, den højtærede Minister talte i, der efter min Mening ikke klædte ham.

Formanden: Det ærede Medlem for Frederiksborg. Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke før efter Katastrofen havde hørt noget om, at den samme Saldopostering, som blev nævnt med Hensyn til Nationalbanken, ogsaa havde fundet Sted paa Regnskabet i 1907, men jeg ved fra Bestyrelsens Medlemmer, at der i Foråret 1907 paa Generalforsamlingen blev givet Oplysning om Sammenhængen med Hensyn til denne Saldopostering, og jeg ved ogsaa, at Bestyrelsen havde draget Omsorg for, at dette blev gjort, og at Laanet blev opført paa Regnskabet fremtidig. Saa sagde det ærede Medlem med Henblik paa Forholdet i 1906, at Troen er ikke nok. Nej, det har det ærede Medlem Ret i. Troen er ikke nok, men derfor søgte jeg netop ogsaa Vished, og jeg havde al mulig og god Grund til at tro, at jeg havde faaet Vished, og det er det, jeg mener, det ærede Medlem skulde indrømme mig. Naar det ikke er det ærede Medlems Mening at drive Politik imod mig paa denne Sag, kan han saglig set kritisere det Resultat, jeg kom til, og den Fremgangsmaade, jeg har anvendt. Men han kan ikke hævde

andet end, at jeg i 1906—07 søgte at faa Vished og ogsaa havde Grund til at tro, at jeg havde faaet den.

Lange: Jeg skal ikke trætte det høje Ting, men kun gøre ganske enkelte Bemærkninger. Jeg har den Ære at repræsentere en Kreds paa Sjælland, hvor jeg tilfulde har lært at kende, hvilke Følger denne ulykkelige Katastrofe i Bondestandens Sparekasse har affødt baade i By og paa Land. Jeg har den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) gjorde gældende, at vel er der ikke Analogi mellem Forholdene ved Bankgarantien og Forholdene i Bondestandens Sparekasse, det kan vel nok enhver af os her paa Tinge, som følger med enhver Sag, være enig om, men paa den anden Side er det aldeles sikkert, at ude paa Landet, hos den store, brede Befolkning, kan man ikke forstaa, at der ikke skulde være analoge Forhold til Stede, og at man ikke, naar man har støttet Bankerne, ogsaa i dette Tilfælde maa komme Bondestandens Sparekasse til Hjælp. Og der er ogsaa mange Grunde, som tale derfor, som det ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard). Jeg føler Trang til, før jeg gaar videre, at rette en Tak til de jydsk og fynske Repræsentanter, som have udtalt sig, fordi de have taget paa denne Sag med den Velvillie, som de have. Det mener jeg, Repræsentanterne paa Sjælland skyldte dem Tak for. Naar det er Tilfældet, at Befolkningen ikke forstaa, at der ikke er fuld Analogi mellem Bankgarantien og Forholdet til Bondestandens Sparekasse, tror jeg, det er absolut nødvendigt at komme til en Ordning, som virker tilfredsstillende over det hele.

Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), skal jeg sige, at selv om han talte til Følelsen, hvad jeg ikke finder, der kan være noget ondt i, var de Skildringer, han gav, absolut ikke overdrevne. Jeg erkender, at det er et stort og svært Stykke Arbejde for den højtærede Indenrigsminister at gaa til denne Sags Løsning, og det er derfor umuligt at tænke sig, at alle og enhver skulde være tilfredse med det fremsatte Lovforslag. Jeg personlig mener, at man maa rette en